

[Schlüter.]

lægger en samlet, gennemførlig politik. Regeringen har den opgave at sørge for at sikre et flertal for en samlet politik. Det er nu engang en regerings opgave. Det gavner ikke et land at have en regering, hvis regeringen ikke er i stand til at styre. Det må regeringen nu vise at den kan. Den må skaffe sig et flertal, og derfor må den nok også vælge. Landet har brug for en fast kurs.

Jeg vil gerne sige i dag, hvor vi igen starter arbejdet, på det konservative folkepartis vegne, at vi vil ikke tage medansvar, hvis det skal gå lige så dårligt og planløst som i 1974. Landet har ikke længere råd til planløshed og siksakkurs.

Ser vi på helhedsplanen, var den jo desværre historie allerede den dag, den blev fremsat; det var den 3. december. Den var beregnet for valg og ikke for gennemførelse. Den kunne ikke gennemføres, og den kan ikke gennemføres nu to måneder senere. Det blev holdt godt skjult for vælgerne frem til den 9. januar. Den 10. januar kunne alle se det. Dele af helhedsplanen var — og er — umuligheder. Det hang sammen med udskrivelsen af valget, som forsinkede alting i et par måneder, og jeg tilføjer: desværre.

Det konservative folkeparti anså helhedsplanens grundtræk og hovedmål for at være absolut rigtige. Vi havde, og vi har, brug for, at 1975 bliver året med bremse for pris- og omkostningsstigningerne. Helhedsplanen var, måske ikke da den blev forelagt, et stort blålys, men den blev det desværre, og det er sørgeligt. I dag må vi begynde på en helt frisk. Arbejdet er ikke blevet lettet af en opslidende valgkamp, hvor partierne har lagt sig i faste positioner. Det, det nu drejer sig om, er at skabe en anden løsning, der er lige så god eller bedre. Det kræver forhandling. Regeringens opgave må nu være at samle alle, som kan og vil bære et ansvar. Regeringen, mener vi, bør omgående indkalde til en samlet drøftelse mellem arbejdsmarkedets parter og et politisk flertal i folketinget, gerne med Nationalbanken som bisidder. Det er yderste frist, hvis der skal ske en samordning af vor økonomiske politik. Overenskomsterne, finanspolitikken og pengepolitikken må finde en samlet løsning, hvor det ene passer til det andet. Det er uforståeligt, og det er uansvarligt, at regeringen ikke har gjort alvorlige forsøg på at

finde et folketingsflertal, der kan stå for den nødvendige samordning. Derfor er det med dyb bekymring, vi alle må imødesee den økonomiske udvikling uden en sådan samordning.

Der er ikke kommet noget tilbud i den retning. Regeringen nøler stadig. I virkeligheden burde dette forsøg på en samordning være etableret allerede omkring 1. december, men da foretrak statsministeren jo det valg, der for alvor ødelagde chancerne for en fornuftig samlet løsning. Valgkampen uddybede modsætningerne mellem de to største partier. Nu har de flertallet sammen, men der er gået 8 uger, og her står vi i dag og kender end ikke konturerne af den samlede økonomiske politik, regeringen vil tilbyde. Det blev et stort ansvar, regeringen påtog sig med det nødvendige valg. Efter valget burde regeringen hurtigt søge at udbedre skaden. Måske kan det nås endnu, men det haster i al fald.

I det konservative folkeparti tror vi, at nøglen til en samlet løsning kan blive en nedsættelse af momsprocenten. I al fald vil det være en ting, som giver lavere samlet beskatning i sammenhæng med den direkte skattelettelse, og det er samtidig en ting, der giver det andet, vi har brug for: lavere priser. Det betyder, at den samme løn vil blive mere værd: lavere moms betyder også større vareefterspørgsel, og man kommer jo ikke uden om, at skal vi have skabt større beskæftigelsesgrad, må vi sikre økonomisk forsvarligt, at vareomsætningen kan stige. Sådan er nu engang den logiske sammenhæng imellem beskæftigelse, produktion og vareomsætning. Vi må muliggøre gennem en rigtig økonomisk politik, at vi kan tillade os større vareomsætning. Hvordan skulle vi kunne få højere beskæftigelse uden højere produktion og varesalg? Dertil er moms-nedsættelsen et egnet konjunktur-instrument. Moms-nedsættelsen vil hurtigt, sikkert hurtigere end noget andet middel, kunne sikre os højere beskæftigelse, og det tror jeg vil interessere i de nærmeste dage ikke mindst LO. Det er muligt, at en moms-nedsættelse bør, skal og kan kombineres straks eller senere med en særlig ordning omkring lavtlønsproblemerne. Det er også muligt, at et led i denne kæde skal være en udformning af børnetilskudsreduktionerne, så de kommer til at passe til den